

Lovtidende A

2020

Udgivet den 30. januar 2020

28. januar 2020.

Nr. 70.

Bekendtgørelse for Færøerne af lov om dansk indfødsret

Herved bekendtgøres for Færøerne lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, som er gældende for Færøerne med de ændringer, der følger af § 30 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, § 6 i lov nr. 647 af 12. juni 2013 og anordning nr. 761 af 30. juli 2019.

§ 1. Et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen, moderen eller medmoderen er dansk.

Stk. 2. Hittebarn, som bliver fundet her i riget, anses, indtil andet oplyses, som havende dansk indfødsret.

§ 2. Har et barn af en dansk far og en udenlandsk mor ikke erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, erhverver barnet dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab. Det er en forudsætning, at barnet på tidspunktet for ægteskabets indgåelse er ugift og under 18 år.

§ 2 A. Et udenlandsk barn under 12 år, der er adopteret ved en dansk adoptionsbevilling, bliver dansk statsborger ved adoptionen, hvis barnet adopteres af et ægtepar eller et samlevende par, hvor mindst én af ægtefællerne eller en af de samlevende er dansk statsborger, eller af en enlig dansk statsborger.

Stk. 2. Dansk indfødsret erhverves fra det tidspunkt, hvor adoptionens retsvirkninger indtræder.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor barnet er adopteret ved en udenlandsk afgørelse, der anerkendes i medfør af adoptionslovens § 28, stk. 2.

§ 2 B. Et ægteskab, der er indgået af en person, som i forvejen er gift, har ingen retsvirkninger efter denne lov, så længe begge ægteskaber består.

§ 3. Den, der er statsborger i Finland, Island, Norge eller Sverige og opfylder betingelserne i stk. 2 eller stk. 3, erhverver dansk indfødsret ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring kan afgives af personer, der

- 1) er fyldt 18, men endnu ikke 23 år,
- 2) på erklæringstidspunktet har bopæl her i riget,
- 3) har haft bopæl her i riget i sammenlagt mindst 10 år, heraf sammenlagt mindst 5 år inden for de sidste 6 år,
- 4) er ustraffede og ikke er idømt foranstaltninger efter straffelovens kapitel 9 og
- 5) ikke er sigtede for en straffelovsovertrædelse.

Stk. 3. Erklæring kan endvidere afgives af personer, der

- 1) har erhvervet statsborgerret i Finland, Island, Norge eller Sverige på anden måde end ved naturalisation,

- 2) er fyldt 18 år,
- 3) har haft bopæl her i riget i de sidste 7 år og
- 4) ikke i løbet af denne tid er idømt frihedsstraf eller foranstaltning, der kan ligestilles med frihedsstraf.

Stk. 4. Ved anvendelsen af stk. 2, nr. 3, ligestilles bopæl i et andet nordisk land med bopæl her i riget, dog kun i det omfang bopælstiden i det andet nordiske land ligger mindst 5 år forud for erklæringens afgivelse og før den erklærendes fyldte 16. år.

Stk. 5. Personer, som på grund af en sigtelse for en lovovertrædelse ikke kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring, jf. stk. 2, nr. 5, kan afgive ny erklæring inden for 1 år efter, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, selv om den pågældende forinden er fyldt 23 år, hvis den pågældende ikke findes skyldig i lovovertrædelsen.

§ 4. Har nogen, som ved fødslen har erhvervet dansk indfødsret, og som har boet her i riget indtil det fyldte 18. år, mistet indfødsretten, generhverver han, såfremt han har haft bopæl her i de sidste 2 år, indfødsretten ved over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Den, der har mistet dansk indfødsret og derefter vedblivende har været statsborger i et nordisk land, generhverver indfødsretten, når han efter at have taget bopæl her i riget over for statsforvaltningen, Rigsombudsmanden på Færøerne eller Rigsombudsmanden i Grønland afgiver skriftlig erklæring herom.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 ligestilles bopæl i et andet nordisk land indtil det fyldte 12. år med bopæl her i riget.

§ 4 A. Erklæring om erhvervelse af indfødsret i medfør af §§ 3 og 4 kan alene afgives af personer, som på tidspunktet for erklæringens afgivelse har lovligt ophold her i riget. Erklæring kan dog ikke afgives, hvis der verserer en sag mod den pågældende, hvor der af anklagemyndigheden er nedlagt påstand om udvisning, eller hvor anklagemyndigheden som vilkår for et tiltalefrafald har fastsat, at den pågældende udvises.

Stk. 2. En erklæring afgivet efter lovens §§ 3 eller 4 afvises af den myndighed, som erklæringen er fremsat over for, hvis myndigheden ikke finder, at betingelserne for at erhverve dansk indfødsret ved erklæring er opfyldt. Afvisning af en erklæring kan påklages til Udlændinge- og Integrationsministeriet.

§ 5. Erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af §§ 3 eller 4, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 og bosat her i riget. Er barnet undergivet fælles forældremyndighed, skal den anden forældremyndighedsindehaver meddele samtykke til, at barnet erhverver indfødsret med den erklærende. For et adoptivbarn er det til lige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

§ 6. Indfødsret kan erhverves ved naturalisation i henhold til grundloven.

Stk. 2. Har den, der naturaliseres, børn, herunder adoptivbørn, finder reglerne i § 5 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder ikke anvendelse, såfremt et barn, herunder adoptivbarn, ved lov undtages fra en forælders naturalisation.

§ 7. (Ophævet)

§ 8. Den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan dog efter ansøgning indgive inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares.

Stk. 2. Taber nogen sin indfødsret efter denne paragraf, taber også hans barn indfødsretten, hvis det har erhvervet den gennem ham, medmindre barnet derved bliver statsløst.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 ligestilles bopæl i et nordisk land i sammenlagt mindst 7 år med bopæl her i riget.

§ 8 A. Den, der i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsætligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger, kan ved dom frakendes indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen.

§ 8 B. Den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Stk. 2. Er en person i udlandet straffet for en handling, der efter stk. 1 kan medføre frakendelse af dansk indfødsret, kan indfødsret frakendes i medfør af straffelovens § 11.

§ 8 C. En person kan ikke støtte ret på at have haft dansk indfødsret, når den pågældende er frakendt indfødsretten i

medfør af § 8 A eller § 8 B. Det gælder dog ikke, i det omfang retsforholdet vedrører tiden før frakendelsen.

§ 8 D. Sag om frakendelse af dansk indfødsret efter § 8 A indbringes for retten af anklagemyndigheden efter anmodning fra udlændinge- og integrationsministeren. Påstand om frakendelse af indfødsret kan efter anmodning fra udlændinge- og integrationsministeren nedlægges i forbindelse med en straffesag.

Stk. 2. Rejses sag om frakendelse, uden at der samtidig nedlægges påstand om straf, indbringes sagen for byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor eller opholder sig. Har den pågældende ikke kendt bopæl eller opholdssted her i landet, indbringes sagen for Københavns Byret. Sagen føres i strafferetsplejens former.

§ 8 E. Udlændinge- og integrationsministeren kan hos andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, som er nødvendige for at behandle sager om frakendelse af dansk indfødsret i medfør af § 8 A.

§ 9. Udlændinge- og integrationsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan løse den, som er eller ønsker at blive fremmed statsborger, fra dennes statsborgerlige forhold til Danmark. Løsningen sker i det sidste tilfælde på betingelse af, at ansøgeren inden en vis frist bliver statsborger i et andet land.

Stk. 2. Løsning kan ikke nægtes en person, som er fremmed statsborger, og som har sin faste bopæl i et andet land.

§ 9 A. (Ophævet)

§ 10 A. (Ophævet)

§ 10 B. (Ophævet)

§ 10 C. (Ophævet)

§ 11. (Ophævet)

§ 12. Ved indgivelse af ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation for ansøgere, der er fyldt 18 år, og ved indgivelse af ansøgning om bevis for eller bevarelse af dansk indfødsret betales et gebyr på 1.200 kr. Ved afgivelse af erklæring om dansk indfødsret betales et gebyr på 1.100 kr. Der betales ikke gebyr for børn, der er omfattet af forældres erklæring eller ansøgning om dansk indfødsret, jf. § 5 og § 6, stk. 2. Der betales kun gebyr en gang for ansøgning om naturalisation, en gang for ansøgning om bevis for dansk indfødsret, en gang for ansøgning om bevarelse af dansk indfødsret og en gang for afgivelse af erklæring om dansk indfødsret. Det påhviler ansøgeren og den erklærende at dokumentere, at eventuelle gebyrer tidligere er betalt. Gebyrerne betales ikke tilbage, hvis ansøgningen ikke imødekommes, eller hvis erklæringen afvises.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af denne lov.

Stk. 3. Udlændinge- og Integrationsministeren kan hos skattemyndigheder og andre myndigheder indhente de oplysninger, også i elektronisk form, om ansøgere om dansk indfødsret og disses børn, som er nødvendige for at behandle ansøgningerne.

Stk. 4. Til brug for konstateringen af, om en person kan erhverve dansk indfødsret ved erklæring efter §§ 3 og 4 kan den myndighed, der modtager erklæringen, indhente oplysninger, også i elektronisk form, fra Det Centrale Kriminalregister.

Stk. 5. Erklæringer om forhold, der omfattes af denne lov eller de i henhold til loven fastsatte forskrifter, herunder erklæringer afgivet til brug ved ansøgninger om indfødsret eller om bevis for indfødsret, kan kræves afgivet på tro og love.

Stk. 6. Udgifter til oversættelse af udenlandske dokumenter til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret afholdes af den, som sagen vedrører.

Stk. 7. Til brug for behandlingen af en sag om dansk indfødsret skal den, som sagen vedrører, og den person, til hvem den pågældende oplyser at have det slægtskab, som danner grundlag for en konstatering af dansk indfødsret eller en opnåelse af dansk indfødsret, medvirke til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå slægtskabet, hvis dette ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret. Udgifter til foretagelse af dna-undersøgelser afholdes af den, som sagen om dansk indfødsret vedrører.

Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved foretagelse af dna-undersøgelser til brug for behandlingen af sager om dansk indfødsret.

Stk. 9. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan anmode om, at en ansøger om dansk indfødsret ved naturalisation afhøres af politiet, hvis det vurderes af betydning for sagens oplysning.

§ 12 A. Ansøgning om dansk indfødsret ved naturalisation skal indgives til Udlændinge- og Integrationsministeriet ved anvendelse af den digitale løsning, som Udlændinge- og Integrationsministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Udlændinge- og Integrationsministeriet, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Hvis Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at ansøgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjening, skal Udlændinge- og Integrationsministeriet tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Udlændinge- og Integrationsministeriet bestemmer, hvordan en ansøgning omfattes af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives på en særlig blanket.

Stk. 3. En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Udlændinge- og Integrationsministeriet.

§ 13. Barn under 18 år, som ville have haft dansk indfødsret, hvis bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 2,¹⁾ havde været gældende før lovens ikrafttræden, og som ikke er eller har været statsborger i noget land, erhverver dansk indfødsret.

Stk. 2. Ved anvendelsen af § 4 anses den, der har erhvervet dansk indfødsret i medfør af lov nr. 474 af 5. september 1920 om erhvervelse af dansk indfødsret i anledning af de sønderjydske landsdeles indlemmelse i Danmark, jf. lov nr.

247 af 12. juni 1922, som danskfødt. Bopæl i de sønderjydske landsdele inden den 15. juni 1920 ligestilles med bopæl her i riget.

Stk. 3. En kvinde, som efter den tidligere gældende lovgivning har mistet indfødsret ved at indgå ægteskab med fremmed mand eller ved at erhverve fremmed statsborgerret enten gennem ægteskab eller gennem mandens erhvervelse af fremmed statsborgerret, men som vedblivende ville have bevaret sin danske indfødsret, såfremt denne lov havde været gældende tidligere, generhverver indfødsret ved overfor overøvrigheden (i København Magistraten) eller anden af indenrigsministeren bestemt myndighed at afgive skriftlig erklæring herom. Sådant erklæring kan dog ikke gyldigt afgives efter den 31. december 1955.

Stk. 4. For kvinde, der fylder 22 år inden den 1. januar 1954, og som ved opnåelsen af den nævnte alder er eller har været gift, indtræder tab af indfødsret i henhold til § 8, stk. 1, først med udgangen af året 1953.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 og i nærværende paragrafs stk. 3 finder ikke anvendelse på personer, der omfattes af lov nr. 379 af 12. juli 1946, således som denne er ændret ved lov nr. 528 af 22. december 1947, jf. lov nr. 518 af 22. december 1948, og som ikke ved særlig lov har opnået adgang til at erhverve eller bevare indfødsret uanset bestemmelserne i loven af 12. juli 1946. Det samme gælder den, der ville have været omfattet af disse love, såfremt han havde været danskfødt og havde bevaret bopæl her i riget.

Stk. 6. I øvrigt kommer bestemmelserne i denne lov til anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder erhvervelse eller fortabelse af indfødsret, ligger efter lovens ikrafttræden.

§ 14. Denne lov, der træder i stedet for lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og fortabelse af indfødsret, gælder for alle dele af den danske stat.

§ 15. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1951.

Lov nr. 193 af 5. april 2002 (Frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.³⁾

Stk. 2. Loven finder anvendelse, selv om dansk indfødsret er erhvervet før lovens ikrafttræden.

§ 4

§ 2⁴⁾ gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 311 af 5. maj 2004 (Ændring af reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring samt indførelse

af ny bestemmelse om frakendelse af dansk indfødsret)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1-5, 8 og 9, træder i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 6 og 7, træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende⁶⁾ og gælder for handlinger begået efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 542 af 24. juni 2005 om regional statsforvaltning⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 6. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

§ 42. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 30⁸⁾ gælder for Færøerne og Grønland.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 647 af 12. juni 2013 (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.)⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 25

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 27

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lovens § 6¹⁰⁾ gælder for Færøerne og Grønland.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. (Udelades)

Anordning nr. 761 af 30. juli 2019 om ikrafttræden for Færøerne af ændringer af lov om dansk indfødsret¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2. Anordningen træder i kraft dagen efter dens kundgørelse i Kunngerðablaðið¹²⁾.

Stk. 2. § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for børn, der er født før anordningens ikrafttræden. For disse børn finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse på ansøgninger og erklæringer, der er indgivet eller afgivet før anordningens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger og erklæringer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 14 og 15 finder alene anvendelse for ansøgninger, der er indgivet efter anordningens ikrafttræden.

§ 3. Tidligere danske statsborgere, der har fortabt deres danske indfødsret i medfør af § 7 i lov om dansk indfødsret og opfylder betingelserne i stk. 2 og 3, erhverver dansk indfødsret ved inden for 5 år fra anordningens ikrafttræden over for rigsombuddet at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan afgives af tidligere danske statsborgere, der ikke er idømt en ubetinget frihedsstraf i perioden mellem fortabelsen af den danske indfødsret og afgivelse af erklæring, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For tidligere danske statsborgere over 22 år, der er født i udlandet, er det i tilfælde, hvor der ikke ved det fyldte 22. år er truffet en afgørelse i medfør af § 8 i lov om dansk indfødsret, endvidere en betingelse, at de pågældende inden det fyldte 22. år har haft bopæl her i riget eller haft ophold her i riget af sammenlagt mindst 1 års varighed.

Stk. 4. Erhverver en tidligere dansk statsborger indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af stk. 1, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift og under 18 år. Er barnet undergivet fælles forældremyndighed, skal den anden forældremyndighedsindehaver meddele samtykke til, at barnet erhverver indfødsret med den erklærende. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

§ 4. Den, der er optaget på lov nr. 1661 af 20. december 2016 om indfødsrets meddelelse eller senere love om indfødsrets meddelelse med krav om løsning fra statsborgerretlige forhold til fremmede stater, og som ikke er blevet løst, erhverver dansk indfødsret ved inden for 2 år fra anordningens ikrafttræden, jf. § 2, over for rigsombuddet at afgive skriftlig erklæring herom.

Stk. 2. Erhverver en person indfødsret ved afgivelse af erklæring i medfør af stk. 1, tilkommer indfødsretten også den pågældendes barn, herunder adoptivbarn, medmindre det udtrykkeligt er angivet, at et barn ikke skal være omfattet af erhvervelsen af indfødsret. Det er en forudsætning for et barns erhvervelse af dansk indfødsret, at den erklærende har del i forældremyndigheden over barnet, og at barnet er ugift, under 18 år og bosat her i riget. Er barnet undergivet fælles forældremyndighed, skal den anden forældremyndigheds-

indehaver meddele samtykke til, at barnet erhverver indfødsret med den erklærende. For et adoptivbarn er det tillige en betingelse, at adoptionen har gyldighed efter dansk ret.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 28. januar 2020

MATTIAS TESFAYE

/ Louise Hauberg Wilhelmsen

-
- 1) Som affattet ved lov nr. 252 af 27. maj 1950.
 - 2) Lovændringen vedrører § 8 A, § 8 B og § 8 C.
 - 3) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 6. april 2002.
 - 4) Lovens § 2 vedrører ændringer i udlændingeloven.
 - 5) Lovændringen vedrører § 3, § 4, § 4 A, § 5, stk. 2, § 6, stk. 2, § 8, stk. 3, § 8 A, stk. 2, § 8 B, § 8 C, § 8 D, § 8 E, § 10, § 10 A, § 10 B, § 10 C, § 11 og § 12, stk. 4.
 - 6) Loven er bekendtgjort i Lovtidende den 6. maj 2004.
 - 7) Lovændringen vedrører § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 2.
 - 8) Lovens § 30 vedrører ændringer i lov om dansk indfødsret.
 - 9) Lovændringen vedrører § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1 og 2.
 - 10) Lovens § 6 vedrører ændringer i lov om dansk indfødsret.
 - 11) Anordningen vedrører § 1, stk. 1, § 2 A, stk. 1, § 4 A, § 5, 3. pkt., § 5, stk. 2, § 6, stk. 3, § 7, § 12, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 6-9, § 12 A, § 13, stk. 6.
 - 12) Anordningen er bekendtgjort i Kunngerðablaðið den 2. august 2019.